

Ἄρθρ. 11.

συγχωρεῖται δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὀριζομένων θέσεων ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῇ, καὶ ἢ ἐντὸς αὐτοῦ μεταβίβασιν τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐνταπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργαστηρίων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τελωνίαν καθ' ἑαυτὴν καὶ ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταβίβασιν τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ τροφὴν ζώων καὶ τῶν δερματρίων καὶ κερπύων τῶν ἐπίσης εἰς τέλος μεταφορᾶς μὴ ὑποκειμένων. Ἀλλὰ διὰ τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων καὶ ἄλλων θέσεων ἐξαγωγὴν ἢ μεταβίβασιν, ἀπαιτεῖται ἢ εἰς τὴν ἐπιβίβασιν παρουσίᾳ ὑπαλλήλου διοριζομένου ἐπὶ τούτοις παρὰ τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὅποιοι τὰ φυλακεία ταῦτα ἢ καὶ ἄλλαι θέσεις ὑπάγονται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀποβίβασιν ἢ παρουσίᾳ τοῦ ἐπίσης διοριζομένου ὑπαλλήλου δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰμὴ εἰς τὰ μέρη μόνον ὅπου τὰ χρεὶν τῆς ἐπιτηρήσεως δὲν δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τακτικῶς διαμερόντα ἐκεῖ φύλακα.

Ἄρθρ. 12.

Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἡ τελωνία καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνων τῶν τελωνείων.

Ἐξαιρετικῶς δὲ, χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ τῶν ἐξ ἑς ὑποτελωνείων Αἰγίνης, Λέρου, Ἀμοργῶ, Ἄνδρου, Ἀντικύρρας, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλίου πόλεως, Ἰστρου, Γαλαξειδίου, Ἐπιδαύρου Λιμενῶς, Θρονίου, Ἰου, Καρύστου, Κατακόλου, Κορωνίδος, Κορώνης, Κέας, Κιμῆλου, Κυπαρισσίας, Λιμενίου, Λίμνης, Μακρονέριος, Μήλου, Μυκόνου, Μύτικος, Νεμπάντου, Πάρου, Πόρου, Σίφου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου, Στυλίδος, Τριφυλλίας (Φυλλιατρῶ) καὶ Ὠρεῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Α'. Διὰ Θαλάσσης.

1. Εἰσαγωγὴ.

Ἄρθρ. 13.

Παντὸς πλοίου προτορμιζομένου εἰς λιμένα ἢ ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ εἴτε διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ὅλον τὸ φορτίον του, ἢ μέρος αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἀπλῶς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χρεωστᾷ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διπλοῦν δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν προτορμισίν του.

Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων τὸ μὲν ἀριθμηθὲν καὶ ὑπογραφὴν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου στέλλεται πάραυτα πρὸς

τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, τὸ δ' ἕτερον καταχωρεῖται εἰς διπλὸν καὶ μένει παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ ὑγειονόμου παρίσταται τῆς παρούσης διατάξεως ὑπόκειται οὗτος εἰς πρόστιμον 50—200 δραχμῶν.

Ὅσάκις ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπεβίβασεν ὁλόκληρον τὸ φορτίον, καὶ δευῖνεται πρὸς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἀσταλὲν δηλωτικόν, ἀρῶν σημειωθῆναι ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τ' αὐτόθι ἀποβιβαθέντα ἢ ἐπιβιβαθέντα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο συντάσσεται παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου Ἑλληνιστῆ ἢ Ἰταλιστῆ ἐπὶ τῆς ἐντὸς τοῦ δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει εἰς διπλοῦν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ λιμεναρχοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν τοῦ πλοίου. Εἰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν πλοῖον προέρχεται ἀπὸ ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸ εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ Βασιλείου παρουσιασθὲν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 εἰς αὐτὸν ἐπιστραφὲν δηλωτικόν.

Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 5 §. 2 καὶ 3 ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ ἐκτὸς τοῦ ἐπιστήμου δηλωτικοῦ μὲ τὸ ὅποιον ἐρωδιάσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, καὶ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν εἰς ὃ σημειοῦν τὰ ἐμπορεύματα ὅσα τυγχόν ἀπεβίβασεν ἢ ἐπιβίβασεν εἰς τ' αὐτόθι ἀναφερόμενα μέρη τῆς ἀλλοδαπῆς.

Οἱ πλοίαρχοι, εἴτινες δὲν ἤθελον παρουσιάσει ἐμπροσθέντος τὰ δηλωτικά των, τὰ κατὰ τὸν Νόμον ἀπαιτούμενα, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 10—200 δραχμῶν.

Ἐκάστη ἡμέρα ἀναβολῆς, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πρῶτων εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἐπιφέρει τὴν ἐπανάληψιν τῆς αὐτῆς ποινῆς. Ἐκτὸς τούτου δύνανται ὁ τελωνὴς νὰ διορίσῃ καὶ φύλακα πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ πλοίου δι' ἐξόδων τοῦ πλοίαρχου.

Ἄρθρ. 15.

Πρὶν ἢ δοθῇ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ ἀπαιτούμενον δηλωτικόν, δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἀποβίβασιν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὸ δηλωτικὸν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα τυγχόν φέρουν οἱ ναῦται δι' ἰδίαν αὐτῶν λογαριασμῶν. Διὰ δὲ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια φέρουν οἱ ἐπιβάται ἐντὸς τῶν κιβωτίων αὐτῶν, καθὼς καὶ διὰ τὰς ζωοτροφάς καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαίτερας σημειώσεις ταύτοχρόνως μὲ τὸ δηλωτικόν.

Ἐάν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ἐμπεριέχωνται εἰς κιβώτια, δέσμες, βαρέλια ἢ ἄλλα δοχεῖα, εἰς τὰ δηλωτικὰ ἀπαιτεῖται μόνον ν' ἀναφέρονται οἱ ἀριθμοὶ, τὰ σημεία,

λεσθαι δὲ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παρουσίᾳ τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δίκονομίαν περὶ δημοπρασιῶν ὁρισμένῃ. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀναγνωρισθησομένης δι' ἐπιστήμου πράξεως, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας ἐντὸς αὐτῶν μόνον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

Περὶ κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ,
ἢ παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν
κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 100.

Πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβιβάζομενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβάζομενον εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ κατὰστήματα, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ οὕτως διορισμένας δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπαγορευομένας μὲν, ἀλλ' ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὥρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὲ πλαστὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅ,τι δῆποτε ὑποκείμενον εἰς τελώνιον, τὸ ὅποιον ἤθελεν εὑρεθῇ κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματά τινος ἐξερχομένου ἀπὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπόριον εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνιακὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 101.

Ὅστις εἴτε φύλαξ τελωνιακὸς, εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ἰδιώτης, παρατηρήσῃ τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πληρωμὴν τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν παρυπάρχοντων ἰδιωτῶν πρὸς κατάσχεσιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

Ἄρθρ. 102.

Ἄμα κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβεῖ ὅλα τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια βεβαιοῦσιν, ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσῆγето ἢ ἐξῆγето λαθραίως.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, οἱ λοιποὶ τυχόν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπιστάτης. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύναται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν φυλάκων· ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν ἐνόσω δὲν προβληθῶσιν ὡς πλαστὰ.

Ἄρθρ. 103.

Ἐὰν ἐκεῖνοι, οἵτινες μετέφερον τὸ πρᾶγμα ἦναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογή-

ματὰ των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον· ἀρνούμενων δὲ τούτων, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον. Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχόν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παραπόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

Ἄρθρ. 104.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δικαιολογήματα τοῦ μεταφέροντος, τὸ πρᾶγμα ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνίου γίνεται προτροπὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς ἑπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος. Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρι οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πὺς τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 105.

Τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρι οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ, ἢ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιπτώσει προτροπῆς εἰς αὐτήν.

Δύναται δὲ νὰ παραδοθῇ καὶ πρότερον, ἐὰν ἤθελε προσενεχθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις, τὴν ὁποίαν ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἤθελε δεχθῇ ὡς τοιαύτην ὑπὸ εὐθύναν τῆς.

Ἄρθρ. 106.

Ὅταν ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ δὲν εἶναι γνωστὸς, ἢ ἀποποιῇται νὰ πληρώσῃ ἀμέτῳς τὸ τελώνιον καὶ τὴν ποινὴν, πωλεῖται τὸ κατασχεθὲν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τὰ ὀφειλόμενα, κατὰ τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98.

Ἄν δὲ τὸ ἐκπλειστηριάσμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι, εἴτε εἶναι ἤδη οὗτοι, ἢ γίνουσι κατόπιν γνωστοί. Ἐὰν δὲ τὸ τίμημα ὑπερβαίῃ τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς ὅντινα φέρει, ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

Ἄρθρ. 107.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα ἐνεργούν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὅσας διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων των ἀνακαλύψωσι παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένας μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'.

Περὶ καταμηνύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Α'. Ἐναντίον ἰδιωτῶν.

Ἄρθρ. 108.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ,

τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ τὸ εἶδος ἐν γένει τῶν ἐμπορευμάτων.

Ὁ πλοίαρχος τότε μόνον δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς υποχρέωσης τοῦ νὰ δηλώσῃ τὸ εἶδος τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορευμάτων ὅταν ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσίας τῆς φορτωτικῆς του, ὅτι ἡ πραγματικὴ ἢ τὸ εἶδος αὐτῆς δὲν εἶναι σημειωμένα εἰς αὐτήν. Ἡ περίστασις αὕτη θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλοίαρχου κατωθὲν τῷ δηλωτικῷ.

Τὸ παρὰ τοῦ ἐμποροπλοίαρχου διδόμενον δηλωτικὸν ἔνεκα τῶν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων, πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ προσόντα τῆς διασαφήσεως, ἢ τοῖλάχιστον νὰ ἀν πληροῦται πάντοτε δι' ἀναπληρωτικῷ δηλωτικῷ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσσεως ἐπὶ ποινῇ 50 — 100 δραχμῶν, ἐπαναλαμβάνομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν καθυστέρησης.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περιπτώσιν ἤθελε δεχθῇ δηλωτικὸν μὴ ἐνδιαλαμβανόν τὰ ῥηθέντα προσόντα, καὶ δὲν ἤθελε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ὑπόκειται εἰς πρόστιμον 50 — 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 17.

Οἱ πλοίαρχοι μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περὶ ζωοτροφῶν ἢ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημειώσεων, δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτῶν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν δ' εὗρεθῶν ἐπὶ τῶν πλοίων πλεονέκτα κιβώτια, δέσμαι, βαρέλια, ἢ δοχεῖα μὴ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ δηλωτικόν, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν ἤθελον δηλωθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου προσορμισθέντος εἰς δεῦτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ ὄρμον, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχή, ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὄρμον ὅπου ἐβόασεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ διπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν τὰ κιβώτια, δέσμαι, βαρέλια ἢ ἄλλα τοιαῦτα εὗρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν διαλαμβανόμενων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπλοῦ τέλους, ὡς ἂν ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων δύναται νὰ γίνῃ γνωστὴ ἄλλως, διὰ πᾶν κιβώτιον κλπ. ἐλλείπον ἐπιβάλλεται πρόστιμον 100 ἕως 600 δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα εἶναι διαφορετικοῦ εἴδους τοῦ δηλωθέντος ἐπιβάλλεται πρόστιμον 25 — 100 δρ. διὰ πᾶν κιβώτιον, δέσμην ἢ δοχεῖον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ ἐμποροπλοίαρχος ἂν ὑπάρχῃ διαφορά, ὡς πρὸς τὸ ποσόν, τῶν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν μετακομιζομένων ἐμπορευμάτων.

Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαταττόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερ-

νήτην· ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων, τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλάττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Οἱ ναῦται καὶ ἐπιβάται ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸν πλοίαρχον διὰ τὰς ποινὰς εἰς ὅσας οὗτοι ἤθελον υποβληθῇ διότι αὐτοὶ, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ῥηθέντος πλοίαρχου, ἐκρυσχάν τὰ εἰς αὐτοῦ ἀνήκοντα πράγματα.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν αἱ ζωοτροφαὶ καὶ τὰ ἐφόδια τῶν πλοίων εὗρεθῶσιν ἄλλα ἢ πλεονέκτα τῶν εἰς τὴν σημείωσιν διαλαμβανόμενων, ἢ ἐὰν εἰς ταύτην τὴν σημείωσιν περιελήφθησαν ἐμπορεύματα, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

Ἄρθρ. 20.

Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἶδη κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα φέρουν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβάται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν, ἢ ἀπιστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δραχ. 50 — 200, νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτήν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθαρτήριο εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος, εἰδῶν.

Ἄρθρ. 21.

Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρὰ· ἀξίας, οἷον καυσίδια, ἄνθρακας, ὀπώρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσόν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρ. 22.

Τῶν λυτῶν, χυτῶν ἢ στιβακτῶν ἐμπορευμάτων, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν δύναται νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβείας τὸ ποσόν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) χρεωστεῖ νὰ δηλώσῃ τοῖλάχιστον ὡς ἑγγιστα.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἢ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ αὐτῶν διαφορά δὲν ἐπιφέρει ποινὴν ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως ἢ αὐξήσεως, οἷον μεταλλῶν, ξύλων οἰκοδομικῆς καὶ τῶν ὁμοειδῶν 5 τοῖς ἑκατὸν, λογισμένων ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ· ἐπὶ δὲ ὑποκειμένων εἰς μείωσιν ἢ αὐξήσιν, οἷον γεννημάτων κτλ. 10 τοῖς ἑκατὸν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18, περὶ τῶν μὴ δηλωθέντων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν πρῶτον ἢ δεῦτερον ὄρμον ἢ λιμένα, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ λυτὰ, χυτὰ ἢ στιβακτὰ ἐμπορεύματα.

Ὅταν τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἐλλείψῃ ὑπὲρ τὰ 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων· ὅταν δὲ εἶναι περισσότερον, τὰ περιπλέον τῶν 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατὸν ὑπόκειται

ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 τελείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγάγη ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιοπίστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποβίβασεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

Ἄρθρ. 49.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρουμένης δευτέρας τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ οὐδεμίᾳ αἰτησίᾳ ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 45.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προτορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 50.

Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων, τὰ ὅποια ἐκ τρικυμίας, ἐχθρῆς κατὰδιώξεως ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤβελον ἐξ ἀνάγκης προτορμισθῇ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προτορμιζέως τῶν. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14, περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου τῶν, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ φορτίου τῶν.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἐκτιμῶνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρ. 52.

Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προτορμισθέντα πλοῖα ἔχωσι χρεὶν ἐπισκευῆς καὶ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ὀλοκλήρου ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μὲ τὰ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 13 καὶ 14 περὶ δηλώσεως τῶν φορτίων, καὶ πᾶσα μὴ ἀκριβὴς δήλωσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 18· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποβιβάζονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ καταθέτονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, κατὰ τὸ ἄρθρον 65.

Ἄρθρ. 53.

Ἀποτεθέντα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύναται νὰ μένωσιν ἐκεῖ τρεῖς ὀλοκλήρου μῆνας, καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον διατελοῦσιν ἐλεύθερα παντὸς τέλους, μετέπειτα δὲ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, τότε τόσον αὐτὰ, καθὼς καὶ τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας τεθέντα θέλουν μετατίθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀπο-

ταμιεύσεως, καὶ ὅπου ταυτοῦτον δὲν ὑπάρχει οὐχ' ἔτιον θέλουν υποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πληρωμὰς καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54.

Καὶ ἐὰν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 53 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλ' ἀποκομισθῶσι δι' ἄλλου, δὲν πληρώνεται μὴδὲν τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβίβασεως.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 55.

Πᾶν πλοῖον προτορμιζόμενον ἢ ἀναχωροῦν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται, ἀφοῦ δοθῶσι τὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ ἀναπληρωτικαὶ δηλώσεις.

Ἄρθρ. 56.

Καὶ αὐτὰ τὰ ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστῇ ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως τὸν ἀνωτέρω ἀξιωματικόν, καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ συνωδευμένος ἀπὸ τὸν λιμενάρχην.

Ἄρθρ. 57.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἐπιτεκνέται πᾶν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον, ὅταν ἀναχωρῇ. Δύναιται δὲ νὰ ἐπισκεπτήται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσωρισμένα πλοῖα, ὅσῳκι τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον. Ὁ λιμενάρχης δύναται πάντοτε νὰ συνοδεύῃ τὸν τελωνὴν κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ τὸ κάμνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου τελευταίαν ἐπίσκεψίν του.

Ἄρθρ. 58.

Ἀντίτως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμεδαπὸς ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμῶν πληρονομένων εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθὴς πλοίαρχος εἶναι ἀλλοδαπὸς, ἐνεργοῦνται τ' ἀνωτέρω συνδρομῇ τοῦ προξενείου εἰς ὃ ὑπάγεται· μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενείου, ἐπιμελεῖται τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 59.

Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου προϊτταμένους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν εἶναι εἰς χρέος οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, ν' ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊτταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ

εἰς πρόστιμον ἴσον τοῦ τετραπλοῦ τέλους.

καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ποιναὶ εἶναι προσωπικαὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην καὶ δὲν ἀπαλλάττονται διὰ τὰς τὰς ἐμπορεύματα τοῦ νομίμου τῆς εἰσγωγῆς τελωνίου.

Ἄρθρ. 23.

Ἐάν κατὰ τὸν διάπλουν συμβῇ βλάβη ἢ καὶ παντελὴς φθορὰ ἐμπορεύματος τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ὡς ἐκ τῶν εἰρηρῶν εἰς τὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 24.

Πάντες ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὰ παλαιὸν αὐτοῦ δηλωτικὸν σημειοῦνται παρὰ τοῦ τελωνίου ὅπισθεν ἢ παραπόδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν δηλωτικῶν, τὰ εἶδη καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὁ παρὰ τοῦ ὑγειονόμου σημειωθείς ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἀριθμὸς, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ παραλήπτης ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀποβιβάζονται ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει, πρὶν παραλάβῃ αὐτὰ, νὰ δώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον διπλὴν ἀκριβὴ καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν διαλαμβάνουσιν τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἐν γένει ποιότητα αὐτῶν. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς διασαφήσεως στέλλεται ἀμέσως πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν. Διασάφησις γεγραμμένη μὲ ἀορίστους λέξεις καὶ μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. Ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτήν, τὸ μὲν πρῶτον τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ ὑπόκειται εἰς ἐπὶ βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὀριστικὴν πᾶσιν.

Ἐάν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε δι' ἄσχετον ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰ κιβώτια, δέματα, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύματα ἢ τὸ ποσόν, ἢ τὸ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν, δι' ἑλλείψιν τυχόν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τῶν ἀνταποκριτῶν του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουσιν εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅτου ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα. Εἰς περίπτωσιν δὲ καὶ ἢν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του, προτοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην διασάφησιν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν πλέον τοῦ νομίμου τέλους.

Ὁ ἐμποροπλοίαρχος ὀφείλει ἐπίσης νὰ δώσῃ διασάφησιν ὅσων ἐμπορευμάτων σκοπεύει ν' ἀποβιβάσῃ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενα ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας ἐμπορεύματα ἔάν ὁ εἰσάγων αὐτὰ ἐμποροπλοίαρχος ἢ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν αὐτῶν παρατηρεῖ τοῦτο εἰς τὴν διασάφησιν καὶ τότε ζυγίζονται ἢ μετροῦνται αὐτὰ μετ' ἀκριβείας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 26.

Ἀπὸ δοθῇ ἡ διασάφησις τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐθεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ τελωνίου καὶ ἐλεγκτοῦ, ἐπιμελεῖα δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστήματι τὰ δοχεῖα καὶ λοιπά, ζυγίζεται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφησιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανόμενων, πληρόνεται ἀπλοῦν τέλος ἐπὶ τῶν ἑλλειπόντων. Ἐάν δὲ εὑρεθῶσι πλειότερα, ὑποβάλλονται τὰ περιπλέον εἰς ἑξαπλοῦν τέλος.

Ἐάν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλλιτέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφησιν ἐνδιαλαμβανόμενης, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἑξαπλοῦν τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας τέλους· ἐάν δὲ εἶναι κατωτέρας ποιότητος, τότε πληρόνεται ἀπλοῦν τέλος ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ποιότητος.

Ἄρθρ. 27.

Ἐάν δοχεῖον ἐμπεριέχον ρευστὰ ἀνακαλυφθῇ κατὰ μέρος κενόν, τὸ δοχεῖον τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἀνάλογον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς αὐτὸ, καθ' ὅσον δικαιολογηθῇ ἡ ἑλλείψις, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δοχείων.

Ἄρθρ. 28.

Ἐάν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ ποσόν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐκεῖ διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ὅταν εἰς ἐμπόρεμά τι διαίρεται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὀρισμένον τέλος, κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὅσκις τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διαφορῇ πρὸςκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγειονόμος διὰ νὰ σχηματίζεται πλειοψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου κατ' ἐξίρεσιν, προσκαλεῖται ὡς τρίτος, εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν, κατὰ τοῦ ὑγειονόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 30.

Ἐάν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ κινῆν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, γράφει τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους του εἰς ἰδιαιτέραν ἐκθεσιν, ἣτις σφραγίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ πέμπεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν συγχρόνως δὲ, ἂν ἦναι δυνατόν, καθυποβάλλονται καὶ δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ διαφωνούντος μέλους καὶ τοῦ ἐμπόρου,

Άρθρ. 71.

Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διαμετρήσῃ ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη. Συμπληρωθέντων τούτων ἢ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσι-
ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρῶναι τὸ τελώνιον τῆς εἰσα-
γωγῆς, ἢ ἐξά εἰς πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας ἐλεύθε-
ρον τέλου. Ἐάν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ δια-
νὰ τὸ παραλῶν θεωρεῖται ὡς τὰ μέλητα εἰς τὰ τελων-
νεῖα εἰσάγεται πράγματα, καὶ ἐνεργεῖται τὰ περὶ τούτων
ῶρισμένα εἰς τὸ Κεφαλ. 61.

Άρθρ. 72.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἂν, προ-
τῆς λήξεως τῆς τετραμηνίας, δι' ἣν πραγματοποιήσῃ, λοβή
τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀποταμιευ-
τικὸν κατὰστημα.

Άρθρ. 73.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ
ἐν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ὅφει εἰνὰ δώσει
ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀποδείξιν τῆς ἀποταμιεύσεως
αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστημα εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τοῦ
του γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς
καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐρο-
διάζουσιν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκρι-
βῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων,
τὸ ποσὸν καὶ τὸ πῶλον αὐτῶν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον)
ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν κατ' ἣν ἐτέλεσαν τὸ πῶτον εἰς
ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα. Ἐάν δὲ περιέχονται εἰς
δοχεῖα ἐπιδεικτικὰ σφραγίσσεως, σφραγίζονται ἀπὸ τῆς
τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Άρθρ. 74.

Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἔρον, ὁ ἐπιστάτης
τοῦ ἐκεῖ ἀποταμιευτικοῦ κατὰστηματος καὶ ἡ τελων-
νιακὴ ἀρχὴ ὁρεῖσθαι νὰ παρατηρήσωσιν ἂν αἱ σφραγι-
δες, τὰ δοχεῖα, ἢ ἄλλα περιεχόμενα εἶναι εἰς τὸ αὐ-
τὴν κατὰστασιν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀρχειρέσεως.
Ἄν τοιαύτη ὑπόνοια ὑπάρχῃ, ἢ ἂν τὰ κιβώτια, δέ-
σμαι, ἢ δοχεῖα εἶναι ἀσφραγίστα, ὁρεῖσθαι νὰ ἐξε-
τάξωσι τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ
νὰ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον. Ἄν τὸ ἀπο-
τέλεσμα τῶν διαφόρων τούτων ἐξετάσεων ἔσῃ καλὸν,
αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ ἐκδίδουσιν ἀποδείξιν τῆς νέας ἀπο-
ταμιεύσεως, τὴν ὁποῖαν προσυπογράφουν ἀμφοτέραι, καὶ
τὴν ὁποῖαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην
τοῦ κατὰστηματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμ-
πορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποῖαν εἶχε δώσει
ἐγγύησις.

Ἐάν ἐμπορεύματά τινα λείπουν, εἰ μὲν ἡ ἑλλείψις
εἶναι ἐκ τῶν ἐσφραγισμένων κιβωτίων, δοχείων ἢ δεσμών,
τὰ ἑλλείποντα ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν πάντοτε
εἰσαγωγῆς τελώνιον, εἰ δὲ ἐκ τῶν ἀσφραγίστων, τότε
εἰ μὲν ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ
ἀρχὴ εἰδοποιήθησαν περὶ τῆς ἑλλείψεως ταύτης παρὰ

τοῦ ἐμπόρου, ἢ τοῦ κομιστοῦ, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέταση
υποβάλλονται εἰς ἀπλοῦν τελώνιον, ἢ δὲ ἡ ῥηθείσα εἰδο-
ποίησις δὲν ἔγινεν, εἰς ἑξαπλοῦν.

Ἐάν εὑρεθῶσι πλεονέκτα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ δια-
βατηρίῳ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται
κὺτὰ εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγῆς τελώνιον, ἂν εὑρεθῶσι
εἰς ἐσφραγισμένα κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δεσμοὺς εἰς ἑξα-
πλοῦν δὲ, ἂν εἰς ἀσφραγίστα.

Τὴν περὶ μετακομίσσεως ἐμπορευμάτων δοθεῖσαν ἐν-
γύησιν ἐπιδέχονται μόνον τὰ διὰ τὰ ἑλλείποντα τυχόν
πληρωθέντα τέλη.

Άρθρ. 75.

Ἐάν, ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ
ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα τοῦ τόπου, ὅπου τὰ μετέρι-
προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τα εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸς ἀνάλωσι-
ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρῶναι τὸ κανονισμένον τελώ-
νιον εἰσαγωγῆς, καὶ λαμβάνων τὸ σύνθησι διπλότυπον
ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποτα-
μιευτικὸν κατὰστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις
τοιουτοτρόπως λύεται.

Άρθρ. 76.

Ἐάν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ ἡ ἀπόδειξις
τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατὰ-
στημα τοῦ τόπου, ὅπου μεταφερθήσαν τούτα, ἢ ἀποδει-
κτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου,
υποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ
κὺτὸ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Άρθρ. 77.

Ἐάν ἐν διαστήματι τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμ-
πος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτούμενην
ἀποδείξιν, καὶ προταγῇ πρὸς τούτοις ἀξιωματικὸν
ἀποδείξαι περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως περιστά-
τικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπρόθε-
σμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

Άρθρ. 78.

Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου τὸ ὑπόλοιπον
τοῦ χρόνου τὸ ὁποῖον τυχὸν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς
τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποῖαν ἤδη προσπλήρωσε τὸ
δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀπὸ ἐκείνου
ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα διαμετακομίσαι τὰ
ἐμπορεύματα.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατὰστημα
ἢ τῆς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

Άρθρ. 79.

Ὅσάκις ἐμπορεύματα ἐξαχῶνται ἐκ τοῦ ἀποταμιευ-
τικοῦ κατὰστηματος εἰσπράττονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς
ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὅσάκις ἐξαγωγή γίνεται διὰ θηλάκων
ὁρεῖται ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν
ἀρχὴν ἐν ἀντίτυπον τῆς φορτωτικῆς τοῦ ὑπογυμνα-

θεβαιουμένης τῆς ταυτότητος διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων.

Ἄρθρ. 31.

Ἀνίσως ὁ ἔμπορος κῆμει ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκτιμῆσεως, διορίζουν οἱ ἀνωτέρω ἓνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀπορροῖζουσιν. Ἐν περιπτώσει διχοφυΐας ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, ἐν ἑλλείψει διοικητικῆς ἀρχῆς, ὁ διορισμὸς οὗτος γίεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 32.

Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ὠρισμένον τέλος, γίνεται, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον, ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ὀξίας αὐτῶν καὶ ἐλαττωταὶ τὸ διωρισμένον τελώνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδειχθείσης ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα ἅμα δὲ κατασταθῶν ὀριστικαί σημειοῦνται εἰς τὴν ἐπ' αὐτῷ στήλην τῆς διασαφήσεως αἱ παρὰ τὸν ἐκτιμητὴν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἐνδὸς ἐκάστου ἐμπορεύματος, κα τίθεται ἐπὶ τῆς διασαφήσεως ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ἢ ὅσας ἐξ ἑκατέρας ὑποναίης, γρῶστέϊ νὰ κῆμει ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐνὸς ταῦτα εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ ἀφοῦ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραβάλῃ μετὰ τὴν διασάφησιν καὶ τὰς περὶ αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένας ἤδη ἐγγραφάς. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀταξία ἢ διαρροαί, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὑποὶν ὑπογράφουσαν καὶ παρὰ τοῦ τελώνου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ, παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ ὑποβάλλει πάραυτα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν δύναται ὁ ὑγειονόμος, ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐπιθεωρήσεως, ν' ἀναβάλλῃ τὴν παρὰ τοῦ ἐμποροῦ παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων πλέον τοῦ πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην ἀπολύτως ἀπαιτουμένου χρόνου.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 35.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν, νὰ δώσῃ διπλὴν διασάφησιν κατ' εἶδος, ποῖον καὶ ποσὸν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἡ δὲ τελωνιακὴ ἀρχὴ παραλαμβάνουσα τὴν διπλὴν ταύτην δια-

σάφησιν, παραπέμπει ἀμέσως τὴν ἑτέραν ἐπὶ ποινῇ 25—100 δραχμῶν, εἰς τὸν λιμενάρχην, ὅστις ἀφοῦ τὴν θεωρήσῃ, σημειοῖ ἐπ' αὐτῆς αὐξήντα ἀριθμὸν, καὶ καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ. Ὁ τελώνης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἑτέραν, ἐπιθεωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μετὰ τὰ εἰς τὴν διασάφησιν περιεχόμενα εἶδη, καὶ δίδει τὴν ἄδειαν τῆς εἰσβιβάσεως. Ὁ λιμενάρχης δύναται τὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δ' εἰρεθῇ διαφορά μεταξὺ τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσβιβασθησομένων, εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποῖον ἢ ποσόν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 ὠρισμένα.

Ἡ μὴ διασάφησις πραγμάτων τελωνισθέντων ἤδη ἢ μὴ ὑποκειμένων εἰς τελώνιον, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον 20—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ὅταν πλοῖον ἀναχωροῦν ἀπ' ἐνὸς λιμένος μέλλῃ νὰ προσορμισθῇ εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει, ἂν καὶ τὸ φορτεῖον τοῦ εἶναι ὠρισμένον διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, νὰ ἐπιδιχῆται μετὰ δηλωτικόν, κατὰ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ κυβερνήται τῶν πλοιαρίων τῶν ἀλιευόντων σπόγγους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν ἑμπτην ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομικὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων των, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζονται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, καὶ αὐτοὶ δίδουν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 διπλὴν διασάφησιν τοῦ σπόγγου ὅσον ἔχουν ἀλιευμένον, καὶ δὲν εἰσάγουν ἀμέσως πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, πληρόντες ἐνταυτῷ τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς. Τὸ αὐτὸ θέλουν πράττει ὡς πρὸς τὸν μετὰ τὴν τελευταίαν πενταήμερον ἀλιευθέντα σπόγγον, ὅσας ἀποπλέουσι διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παραβάλλῃ πᾶσαν διασάφησιν μετὰ τοῦ ἐν τοῖς πλοιαρίοις ἐμπεριεχομένου σπόγγου.

Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν φροντίζειν νὰ σημειώσωσι πάντοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα τῶν τούτων πλοιαρίων τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν διασαφήσεως, καὶ νὰ ἐξετάζωσιν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των, εἰς ἀναχωροῦντα εἶχον λάβει τὰ ναυτιλιακὰ των ἐγγραφα διὰ ξένην Ἑπικράτειαν. Ἐὰν δὲ ἀνακλύψωσιν ὅτι εἶχον ἀπέλθαι ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας, χωρὶς νὰ δώσωσι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των, τὴν ἀπαιτουμένην διασάφησιν, ὑποβάλλουν τὸν πλοίαρχον εἰς πρόστιμον 30—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 38.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς γρῆν, ἀναπληροῦν τὸν ὑγειονόμον ὁ Λιμενάρχης, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ οὔτε ὑγει-

πλήρχου ἢ κυβερνήτου, ἐὰν ᾖναι ἀναγκαία πρὸς δεξι-
ωσὶ ἀνακαλυφθεῖσης τινὸς παραβάσεως· τοῦναντίον δὲν
γίνονται ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 60.

Λιμενικὴ ἀρχὴ χρεώσται νὰ σημειῖ ἐκάστοτε εἰς
τὰ κυττηλικὰ ἐγγραφα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνί-
αν τοῦ δηλωτικοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ πλοῖον.

ΚΕΦΑΛ. II.

Περί ἀποταμιεύσεως καὶ διαμετακομίσεως ξένων ἐμπορευμάτων.

A'. Ἀποταμιεύσεις (entrepôts).

Ἄρθρ. 61.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχον εἰς II. Πάτρας,
Σύραν, Νάυπλιον, Ὑδραν καὶ Πειραιᾶ καταστήματα
ἀποταμιεύσεως εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτίθενται πρὸς καιρὸν
τὰ ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας κομιζόμενα ἐμπορεύ-
ματα, ὅσα οἱ ἔμποροι δὲν θέλουν νὰ εἰσάξωσιν ἀμέσως
εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν. Τοιαῦτα καταστήματα
θέλουν συστήθῃ καὶ ἄλλα δι' ἰδιαιτέρων Διαταγμάτων,
ἂν ἡ σύστασις αὐτῶν ᾖθελε θεωρηθῇ παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως συμφέρουσα.

Ἄρθρ. 62.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ἐναποτιθέ-
μενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσαγωγῆς,
δύνανται δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους
χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς· ἐνὸς
ὅμως μένου ἐναποταμιευμένα πληρόνουν κατὰ τριμη-
νίαν ἐν καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὰ δὲ ὀγκώδη
καὶ ἐλαφρὰ δύο καθ' ἑκάτον.

Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγόμενα
ἐμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῇ διὰ B. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 63.

Δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν
ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εἶδη κυρίως ὑποκείμενα
εἰς ἐμπρησμόν, δυσώδη ἢ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὰ εἰς τὰς
ἀποθήκας ταύτας ἐναποτεθειμένα ἄλλα εἶδη. Τὰ τοιαῦτα
συγχωρεῖται νὰ θέτῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην ὁ ἔμπορος.

Ἄρθρ. 64.

Εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας εἶναι·

α'. Ξύλα δ.α. καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν,
ἔλαια σκευὴ δηλ. σκάφει, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια,
περάνια, καθήκλαι, κούκινα καὶ τὰ παρόμοια·

β'. Χόρτινα σχοινία, ψάθαι καὶ τὰ παρόμοια·

γ'. Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια·

δ'. Γεννήματα, ὄσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιούς, βό-
τανοι, καρύδινα καὶ τὰ παρόμοια, μὴ περιεχόμενα εἰς
δοχεῖα, εἶναι δεκτὰ ἐπὶ πληρωμῇ δύο τοῖς ἑκατὸν κατὰ
τριμηνίαν εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ἐὰν ὑπάρχῃ
αὐτὸς τόπος ἀνάλογος εἰς αὐτά. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτω-
σιν συγχωρεῖται νὰ τεθῶσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς

ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, πληρόνοντος δικαίωμα ἐν καθ' ἑκάτον.

Ἄρθρ. 65.

Τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποτεθειμένα εἶδη εἶναι
ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομί-
σεως, ὅστις ἐπιμένως κρατεῖ τὸ κλειδίον τῆς μιᾶς ἐκ
τῶν δύο ἀνομοίων κλειδαριῶν, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ
κλείσται ἡ ἀποθήκη.

Ἄρθρ. 66.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαίωματος τῆς
ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ γνωστο-
ποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὴν τελωνιακὴν
ἀρχὴν, παρουσιάζων καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν αὐτῶν
καὶ τὰ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὠρισμένα. Ἀφοῦ δὲ γείνῃ
ἡ ἀπαιτομένη ἐπίσκεψις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν, δίδει ἡ
τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς δι-
αμετακομίσεως, ὅστις τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγράφει
λεπτομερῶς εἰς βιβλίον κρατούμενον παρ' αὐτοῦ, σημει-
όνων τὴν ἐκδοχὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρ. 67.

Ἐὰν, γενόμενης τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐξετάσεως, εὗρε-
θῶσι τὰ ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ περισσώτερα τῶν εἰς
τὴν διασάφησιν διαλαμβανόμενων, ἡ καλητέρας ἢ κατω-
τέρας ποιότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς
εἰσαγωγῆς περὶ παρομοίων περιπτώσεων διατάξεις.

Ἄρθρ. 68.

Ὁ ἔμπορος, ἂν ζητήσῃ τὴν ἀποταμιεύσιν ἐμπορεύ-
ματος τινος, πληρόνει εὐλὴ· τὸ δικαίωμα μιᾶς τετρα-
μηνίας, τρεῖς δὲ ἡμέρας, πρὶν αὕτη περελθῇ, προπλη-
ρόνει τὸ δικαίωμα διὰ τὴν δευτέραν τετραμηνίαν, καὶ
οὕτω καθεξῆς.

Ἄρθρ. 69.

Τὰ εἰς ἀποταμιευτικὸν τι κατάστημα τεθέντα ἐμπο-
ρεύματα, ἡ μέρος αὐτῶν, δύνανται ὁ ἔμπορος νὰ μετα-
φέρῃ εἰς ἄλλο τοιοῦτον κατάστημα, ἢ νὰ ἐξάξῃ ἐκτὸς
τοῦ Κράτους ἀμέσως διὰ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως,
ἢ νὰ εἰσάξῃ πρὸς ἀνάλωσιν, εἴτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος,
ὅπου εὐρίσκονται ἀποταμιευμένα, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος,
ὅπου ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων εἶναι συγχωρημένη.

Ἄρθρ. 70.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα εὐρισκόμενα
ἐμπορεύματα, ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευ-
μένα συγχωρεῖται νὰ πωληθῶσιν εἰς ἄλλους, χρεώσται
ὅμως ὁ πωλητὴς νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν
ἐπιστάτην αὐτῶν, καὶ νὰ ἐμφανίζηται ἐνώπιόν του μαζὴ
μὲ τὸν ἀγοραστὴν διὰ νὰ γίνηται ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν ἐπ'
ὀνόματι τοῦ νέου κυρίου.

Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης ἡ τριτὴς προθεσμία δὲν
παρατείνεται, ἥτις λογίζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης
ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Γ. Ν. Ν. Ν.

Εξαγωγῆς, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως μένουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτά, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὴν διατίκασιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ἐμπορεύμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης Ἑπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους θεωρεῖται ὡς ξένης Ἑπικρατείας ἐμπορεύμα, ἐὰν τυχὸν ἴθις πάλιν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὁρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 4.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσγόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέντων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἐμποδὴ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τὰ ἐξαιρούμενα ταῦτα ἐμπορεύματα θέλουσιν σημειωθῆναι εἰς ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος.

2. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε μέρους τῆς Ἑπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀνδριανικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, κατ' ὅσον δὲν εἶναι ῥητῶς ὁρισμένα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν.

3. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρη τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κεραιτικὸν κόλπον, ἢ τὰ Διτικὰ πελάγια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων, ἢ τινος τυχὸν προσορμίζονται εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2, καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἤδη ἀνελθόντα μέρη τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ εἴδους: μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα, οὔτε ὅσα ἐκ τῶν τελευταίων ἐφθασαν ἅπαξ ν' ἀποβιβασθῶσιν ἄλλως, ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ἐμπορεύματα θέλουσιν ὑποβιβασθῆναι εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τελώνιον. Ἡ τήρησις τῶν ἀνωτέρω ὅρων θέλει πιστοποιεῖται ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἐκδοθέντος δηλωτικοῦ τῶν πλοίων διὰ τῶν ἐκεῖ ἡμετέρων προξένων, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Τὰς αὐτὰς ἐξαίρεσεις δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ τῆς Ἑπικρατείας καὶ εἰς ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἀπ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου διὰ πλοίων, ἅτινα ἐκ τρικυρίας ἢ ἐξ ἄλλης ἀνωτέρας βίας ἤθελον προσορμισθῆναι εἰς ξένον λιμένα.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ξένον ἐμπορεύμα τοῦ ὁποίου ὁμοσιδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσγερθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν καταναλώσιν, καὶ πληρώσας τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομολοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τούτου τέλους, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῆναι ἐν ἰδιαιτέρῳ Β. Διατάγματι.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν διορισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀποβίβασις ἢ ἐπιβίβασις, οὔτε ἡ ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταβίβασις οὔδενός: εἴδους ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα ἢ κἀνὲν ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀρμοδίᾳ πρὸς τοῦτο τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ δὲν παρευρίσκεται ὑπάλληλος τελωνιακὸς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ ἐντόπια προϊόντα καὶ τὰ ξένα, τὰ ἤδη πληρώσαντα τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς συγχωρεῖται διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν νὰ ἐπιβιβασθῶσι δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ σταθμαρχείων. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν ὀγκωδῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐπιβίβασις καὶ διὰ τῶν φυλακείων ὡς καὶ ἄλλων ὁρμῶν καὶ σκαλωμάτων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ σημειωμένων, διοριζομένου ἐκεῖ πρὸς ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτῳ τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου, ὑποτελώνου ἢ σταθμαρχοῦ. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιβίβασιν τὴν διὰ τῶν φυλακείων ἢ ἄλλων ὁρμῶν ἢ σκαλωμάτων, ἀπαιτεῖται προηγουμένης ἢ τοῦ ἀρμοδίου τελωνίου, ὑποτελωνίου ἢ σταθμαρχείου, ἄδεια, ὅπου θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ τελώνισις, μεταβαινόντων ἐκεῖ τῶν κυβερνητῶν ἢ πλοιάρχων μετὰ τοῦ πλοίου. Τὴν ἐκδοσὴν τῆς εἰρημένης ἀδείας δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἡ ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται.

Πρὸς μετακρίσιν τῶν ἐντοπίων προϊόντων τῆς γεωργίας, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνίου, ἐπὶ λίμβων ἢ πλοιαρίων διὰ σκαλωμάτων ἢ ἄλλων θέσεων, ὅπου δὲν ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχή, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρούσα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' οἱ θέλοντες νὰ μετακρίσωσιν τοὺς καρπούς: των, ὁρεῖλουσι νὰ ἐροδιασθῶσι μ' ἐγγράφον ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις ὅμως δὲν θέλει χορηγεῖται εἰς ὅσα πλοῖα εἶναι ἐροδιασμένα μὲ τ' ἀποδμητηρία των.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξένων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ νόμιμον τελώνιον, συγχωρεῖται ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταβίβασις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείᾳ ὁριζομένων θέσεων, ἐπὶ παρουσίᾳ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου διοριζομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου, ὑποτελώνου, ἢ σταθμαρχοῦ.

13 τοῦ ποινικοῦ νόμου, θέλουν λογίζεσθαι ὡς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνήκει.

Γενικὸν ἄρθρον.

Ἄρθρ. 120.

Ἀπὸ 25 Μαΐου 1842, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους Νόμος ἀκυροῦται, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι ἄλλαι μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τελεῖν καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 121.

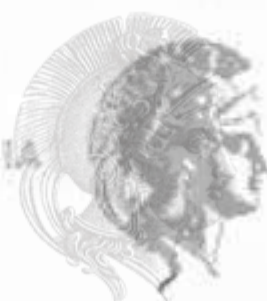
Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

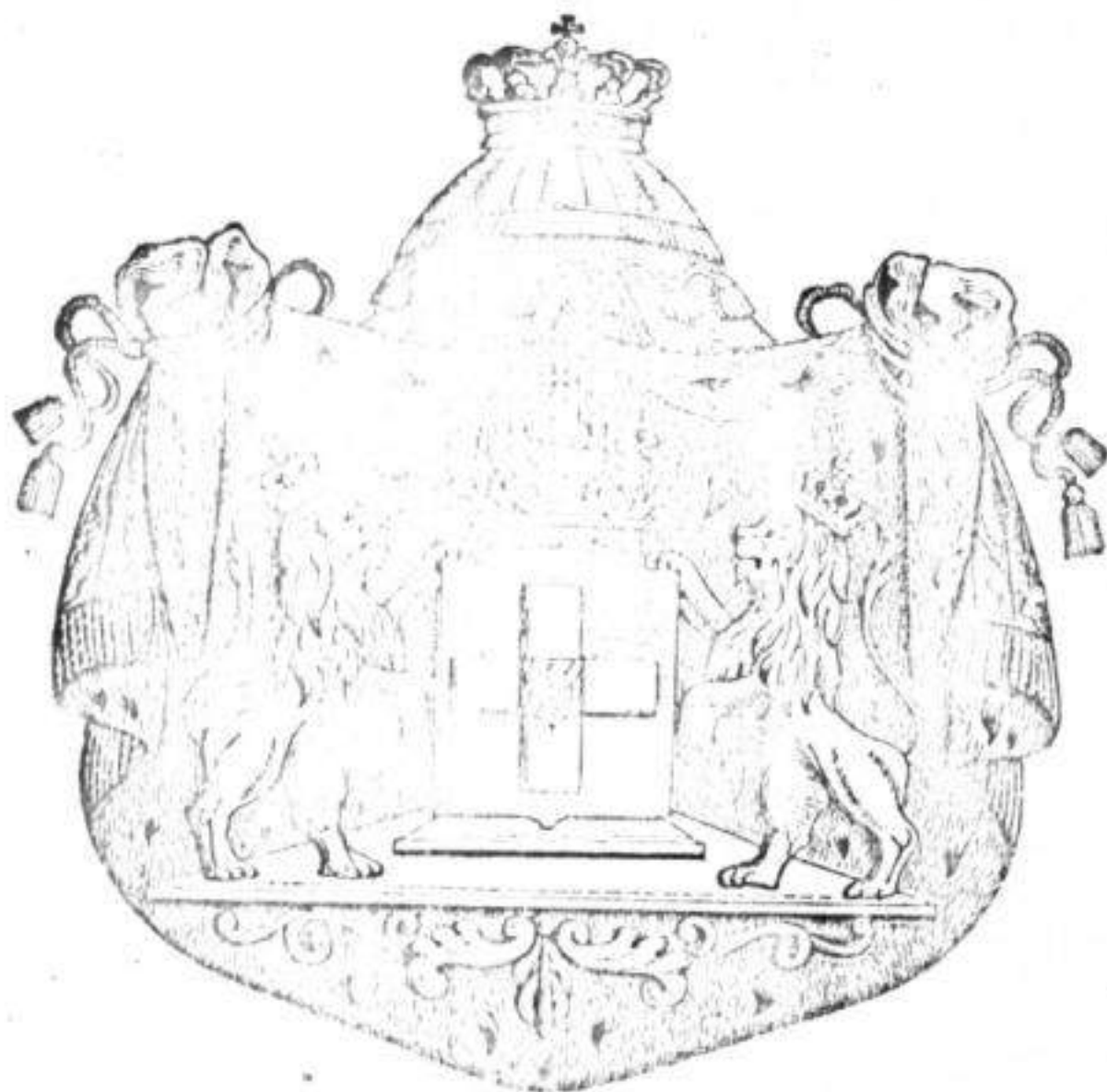
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΔΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

1845 EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος περί οργανισμού τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

002

9000

ΝΟΜΟΣ

Περί οργανισμού τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 25 Μαΐου π. ε. περὶ τελωνείων Νόμον, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἀναγκαίως τινὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περί σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταττομένων περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς

τελώνιον ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν διορισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως θέλουσιν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιθεωρητικὰ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ, καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαΐου 1842 ἐκδοθέν Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίης, στολισμοῦ ἢ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ὀδιπόρων, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιατῶν.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περί τελωνιακῶν τελῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς

μένειν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 80.

Ὃταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάγῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν χρεωστῇ νὰ κάμῃ τὴν κτήσιν του ἔγγράφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἶδη, τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν αὐτῶν (μέτρον ἢ βάρη).

Αἱ αἰτήσεις αὗται γίνονται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ κατὰστηματος τῆς ἀποταμιεύσεως συνειστούμενον δὲ ἀμφοτέρω διδόν τὴν ἄδειαν ἐπιτηρῶντες διὰ νὰ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσαι ἔγγραφαι εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον καὶ τοῦ κατὰστηματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Β'. Διαμετακομίσεις.

Ἄρθρ. 81.

Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἡ διαμετακομὴ ξένων ἐμπορευμάτων διὰ μόνων τῶν τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, τὰ ὁποῖα δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῇ.

Ἄρθρ. 82.

Ὅστις θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομῆς, δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διατήρησιν τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 66. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφέςσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 67. ἡ δὲ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθρ. 83.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται πρὸς διαμετακομὴν, ἐφοδιάζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ ἄρθρον 73, με διαβατήριον περιέχον λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἂν ᾖ ἐπιθετικὰ σφραγίσσεως, σφραγίζονται. Δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἔγγυησιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἀπόδειξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ κατὰστηματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεώς των.

Ἄρθρ. 84.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα φθάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελωνεῖον, δι' οὗ ἐξάγονται, ἢ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἀποῦ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 ὁρισμένας περιπτώσεις, θεωρήσῃ καὶ εὕρῃ αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον διαλαμβανόμενα, σημειῶν τὴν πράξιν τῆς

εἰς αὐτὸ, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρσιν τῆς διθείσεως παρὰ τοῦ ἐμπορεύματος πιστοποιήσιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφοτέρω ἔγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίνε-ται διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, ἐὰν ἡ ἐξα-γωγὴ γίνεται διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ αὗται, αἵτινες θέλουν πάντοτε προειδοποιεῖσθαι περὶ τῆς γενησόμενης ἐπισκέψεως, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν, ἂν τὸ κρίνωσιν ἀνα-γκαῖον, λέουσι τὸ ἐθελωρήθη καὶ τὴν ἐγχειρίζουν πρὸς αὐτὴν ἀνήκει.

Ἄρθρ. 85.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπαρράλλετως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα διαμετακομιζόμενα ἀποτίθενται εἰς ἀποταμιευτικὸν κα-τὰστημα, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ ἐκεῖ προϊστά-μενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδίδουν τὴν κατὰ τὸν προηγουμένον ἄρθρον πιστοποιήσιν, ἅμα φθάσωσι τὰ ἐμ-πορεύματα, καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰ-στημα, χωρὶς νὰ περιμείνωσι τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 86.

Ἐὰν εἰς τὰς γενομένας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομι-ζομένων ἐμπορευμάτων εὕρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ διαφορὰς περὶ τοῦ εἶδους, τοῦ ποσῶν ἢ ποιὸν αὐτῶν, ἐνερ-γῶνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 74 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 87.

Ὡς πρὸς τὴν προεστῆσαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ πι-στοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμ-πορεύματα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἡ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς μὴ παρουσιάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ δια-τάξεις τῶν ἄρθρων 74, 76 καὶ 77.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Γενικαὶ διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθρ. 88.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπλῆ ἀποβίβασις εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς τὸ πλοῖον πρέπει νὰ γίνηται ἐν γνώσει καὶ μὲ γρηπτὴν ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διὰ τῶν διορισμέ-ων θέσεων καὶ εἰς τὰς διορισμένας ὥρας· ἄλλως, θεω-ρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑπεβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ὀκταπλοῦν τελῶνιον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθ' ὅσον ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως πῶς, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὅπωςδήποτε ἄλλον τρόπον στερήσῃ δολίως τὸ δημό-σιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν.

Ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται πρόστιμον 5—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 89.

Ὅστις ἐκ τῶν πλοίαρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων ἢ

ἀγωγιατῶν παραδάναι τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὀρι-
σθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξ-
αγομένων ἐμπορευμάτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ-
μῶν 5—100, ἂν τὰ ἐμπορεύματα εἶναι ἐκ τῶν ἐπὶ
τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

Ἄρθρ. 90.

Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται, ἔμποροι, ἢ ἀγωνιάται
ὀφείλοντες νὰ υπογράψωσιν εἰς βιβλία ἢ εἰς τὰς διδο-
μένας ἀπ' αὐτοῦς δηλώσεις ἢ διασαφῆσεις, δὲν ἔξωρται
νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τρίτος τις
γνωρίζων νὰ γράσῃ, καὶ υπογράφῃ ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προ-
στάμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὀφεινόμενοι καὶ λοιποὶ
ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελον παραδεχθῆαι δόλως ἢ δια-
σαφῆσιν ἀντὶ τῆς ἀπαιτουμένης υπογραφῆς, ὑποβάλλον-
ται εἰς πρόστιμον δραχ. 25—100, ἐπεὶ περαιτέρω
ποινικῆς καταδιώξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθρ. 91.

Τὸ λαθρεμπόριον δὲν τιμωρεῖται εἰρη ὅταν ἀνυπα-
λυσθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ἄρθρ. 92.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρημα-
τικαὶ ποιναὶ εἰς πράξεις δι' ὧν θέλει τις νὰ στρέψῃ δο-
λίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ τελῶν ἐκτὸς
τῶν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ ἀγωνιάτην προσωπικῶς ἐπι-
βαλλομένων χρηματικῶν ποινῶν, δύναται νὰ λαμβά-
νῃται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ κατασχθέντος
ἐμπορεύματος· οὐχ' ἥτιον ὅμως εἶναι ἀλληλοεγγύως ὑπε-
χρεω πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν ὅλοι οἱ συναίτεσι, ἂν καὶ
ἤθελον ἐγκαταλείπει τὸ ἐμπόρευμα.

Ἄρθρ. 93.

Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε ὑποχρε-
νοὶ καθ' ὅσον ἀφῆρξ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου
καταγινωσκομένας χρηματικὰς ποινὰς, τὰ δικαιώματα
καὶ ἐξόδα διὰ τὰ, πράξεις τῶν ἐκτροπῶν, παραγγελ-
ιῶν, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνό-
ματος ἢ διὰ λοχριασμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 94.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένας πε-
ριστάσεις αἱ τῶν λαθρεμπορίων ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα
ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἰδιώτας παρὰ τῶν ἀρμοδίων τε-
λωνιακῶν ἀρχῶν, ἢ ἂν αὐταὶ παραλείψωσι τὴν κατα-
ψήφισιν τῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται αὕτη παρὰ τῶν προ-
σταμένων ἀρχῶν. Κατὰ τῶν ἀποράσεων τῶν τελωνια-
κῶν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ἔρσει ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τῷ
οἰκείῳ τόπῳ ὁρισθησόμενα. Αἱ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων
χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἀμέσως
προϊσταμένων ἀρχῶν, αἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀναφέρωσιν
ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν,
ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ ἢ ἀπορ-

ρίψῃ τὴν ποινήν. Δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ αὕτη
τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀζητήτων
πραγμάτων.

Ἄρθρ. 95.

Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καὶ ὅπου τοιοῦ-
τον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παρα-
κατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζεται
οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς
ἐκφορτέσεώς των, φυλάττονται δι' ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς
παραλαβῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσῃ
τοὺς τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματός του δύναται
νὰ τὰ λάβῃ, πληρόνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως,
κατὰ τὸ ἄρθρον 62· ὡς καὶ τὰ γεγόμενα ἐξοῶν τῆς
δικαιηρέσεως.

Ἄρθρ. 96.

Μετὰ δύο ἐτέραις ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς καταθέσεώς των
εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον,
τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων,
δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
προσδιορισμένης διὰ τὰς ἀγγελίας ἐφημερίδας, δηλο-
ποιήσις διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων,
τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα,
τὸ ὄνομα τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκο-
μίσθησαν, ἢ τοῦ ἀγωνιάτου, τὸ μέρος ὅθεν ἐπεδιδάσθη-
σαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύ-
ναι νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ κυρίου
αὐτῶν.

Ἄρθρ. 97.

Μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς
τοιχοκολλήσεως, ἐὰν κανεὶς ἔχων δικαίωμα εἰς τὴν
παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσῃ, ἐκποιεῦνται ἐπὶ δη-
μοπρασίας, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν εἰσάγεται εἰς τὸ τα-
μεῖον, ὃ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ λάβῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τριῶν ἑτῶν ἀπὸ
τῆς τοιχοκολλήσεως.

Ἄρθρ. 98.

Ἀντίτως ὑπόκεινται εἰς εἰσφοράν, ἐκποιεῦνται καὶ πρὸ
τῶν ἑξ μηνῶν, ὅσα ἢ χρεῖα τὸ κατέχει. ἄλλὰ πάντοτε
μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀριθείσης τριετίας, ἔχει τὸ δικαίω-
μα ὁ ἀναγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς
ἐκποιήσεως προῖον, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς
ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καὶ ὅσον ἔμειναν παρακατατεθει-
μένα, ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν
τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 99.

Ἡ δημοπρασία προκηρύττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς
τελωνιακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ
εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δήμου· ἐκτε-

νόμος, οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχει διωρισμένος, ἀναπληροῦν αὐτὸς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β'. Διὰ ξηρᾶς.

4. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 39.

Ἐμπορὸς ἢ ἀγωγιὰτης εἰσάγων ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει, ἄμχ φθάσῃ εἰς τὸ λιμενακαθατήριον, νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην διπλὴν λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποσὸν, καὶ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν, ἐπὶ ἑκάστης τῶν διασαφήσεων τούτων ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμενακαθατηρίου θέτει τὸ ἀθεωρήθη ἢ ἐπικυρῶν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ σημειῶν ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης αὐτῶν ἀριθμὸν ἐπομένως τὴν μὲν καταχωρεῖ εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ, τὴν δὲ διαβύνην πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 40.

Πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκευθῇ τὰ εἰσχωριζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὰ μὴ τὴν διασάφησιν. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 18 καὶ 26 ὁρισθέντα.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ ἐνὸς ὁρίου τὰ ἐμπορεύματα εὐρίσκωνται εἰς τὸ λιμενακαθατήριον.

Ἄρθρ. 41.

Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λιμενακαθατηρίου ἐπιβάλλονται, κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ, τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὅποια ἐπιβάλλει τὸ ἀρθρ. 34 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 42.

Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιὰτης μέλλων νὰ ἐξάγῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνίαν διπλὴν διασάφησιν λεπτομερῆ, ἐξ ὧν ἡ μίᾳ στέλλεται παρὰ τοῦ τελώνου εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λιμενακαθατηρίου ἀμέσως καὶ πρὶν τῆς ἐπιθεώρησεως τῶν ἐμπορευμάτων. Πρὶν δὲ ὁ τελώνης δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκευθῇ τὰ ἐμπορεύματα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἀρθροῦ 26.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμενακαθατηρίου ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅποια, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 35 ἀποδίδονται εἰς τὸν λιμενάρχην.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 43.

Πᾶν πλοῖον μεταφέρον ἐμπορεύματα ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλ-

λον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ δηλωτικὸν τελωνιακῆς τινος τοῦ Κράτους ἀρχῆς, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καταγράφονται τὰ ἐπιβιβασθέντα ἐμπορεύματα κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσόν.

Ὅσας δὲ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ παλαιὸν δηλωτικόν, σημειοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἐν τῷ αὐτῷ δηλωτικῷ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τὰ εἰς τὴν περιμέσειάν της προσληφθέντα ἐμπορεύματα. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλωτικὸν δὲν ὑπάρχει τόπος, κενὸς διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συρράπτηται εἰς αὐτὸ χωριστὸν φύλλον, καὶ νὰ σφραγίζηται τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν, χωρὶς νὰ φαίνεται, ν' ἀρχειρῇται τὸ φύλλον.

Τὰ ῥηθέντα δηλωτικὰ ὀφείλουν νὰ τὰ παρουσιάζωσιν οἱ πλοίαρχοι εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν τοῦ λιμένος, πού θελεῖ προσαρμύζεσθαι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἀρθρ. 14 ὁριζομένῃ ποινῇ.

Ἄρθρ. 44.

Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ εξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 45.

Διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ τριφὴν ζῶα, τὰ ὅποια ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγύησι ἐγγράφος ὅτι δὲ θελοῦν ἐξαχθῇ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας δὲν παρουσιασθῇ ἀποδείξεις τελωνείου, ὑποτελωνείου ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποβιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ πληρώσουν τὸ ἐπὶ τῇ εξαγωγῇ νομιμαζόμενον τελώνιον.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως διδόμενη ἀπόδειξις τῆς ἀποβιβάσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβείας τὸ εἶδος, ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀφίρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μὲ τὸ ὅποιον συνοδεύονται.

Ἄρθρ. 47.

Οὐχ' ἥττον καὶ ἂν τὰ μεταφερθέντα ζῶα ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικόν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποβιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀποβιβάσθησαν, καὶ πληρώνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἀπλοῦν τελώνιον εξαγωγῆς· ἐὰν δὲ εἶναι πλείονα, πληρώνεται διὰ τὸ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς εξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 48.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς

δημοτική ή άλλη τις αρχή ήθελεν όπωςδήποτε λάβει γνώσιν ή ύπόνοιαν ενεργουμένης τινός λαθρεμπορεύσεως, παραβάσεως τών τελωνιακών κανονισμών, ή όποιασδήποτε άλλης καταχρήσεως, όφείλει νά καταμηνύσῃ τās πράξεις ταύτας εἰς τήν αρμοδίαν τελωνιακήν αρχήν, διά νά πράξῃ κατὰ τὰ καθήκοντά της.

Άρθρ. 109.

Εάν εκ τῆς αναβολῆς εἰσέκειται κίνδυνος μή αφανισθῶσι τὰ μέσα, τὰ όποια δύνανται ν' αποδείξωσι τήν καταδιωκτέαν πράξιν, όφείλει ή λαβύστα γνώσιν τούτων αρχή νά συντάξῃ άμέσως περί αὐτῶν τακτικόν πρωτόκολλον, τὸ όποῖον παραδίδει εἰς τὸν αρμοδίον τελωνιακὸν επιστάτην.

Άρθρ. 110.

Εάν ιδιώτης λάβῃ τοιαύτας ύπονοίας αναφέρεται εἰς τήν πλησιεστέραν τελωνιακήν αρχήν διά νά ενεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον. Εάν επίκειται εκ τούτου κίνδυνος ως εκ τῆς αναβολῆς, καὶ ύπάρχῃ πλησιεστέρα άλλη τις αρχή, αναφέρεται εἰς ταύτην, ήτις όφείλει άνευ αναβολῆς νά πράξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον άρθρον. Εάν καὶ τοῦτο δὲν παρέχῃ αρκετὴν ταχύτητα, προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο αξιοπίστους μάρτυρας πρὸς θεβαίωσιν τῶν διδομένων, τὰ όποια εἶναι κίνδυνος μή εξαφανισθῶσι.

Β'. Έναντίον τελωνιακῶν υπαλλήλων.

Άρθρ. 111.

Όσάκις αρχή τις ή ιδιώτης ανακλύψῃ καταχρησιν τελώνου ή άλλου τελωνιακοῦ υπαλλήλου, ή υπκρέτου, καταμηνύει τοῦτον εἰς τήν άμέσως άνωτέραν τοῦ καταμηνυομένου αρχήν ή τὸν επιθεωρητήν. Εάν δὲ ως εκ τῆς αναβολῆς τῆς αὐτοψίας ή τῆς ακροάσεως μαρτύρων, ή τῆς θεβαίωσης περιστατικοῦ τινος, ενδέχεται ν' αποβῇ δύσκολος ή απόδειξις τῆς καταχρήσεως, δύναται καὶ πρὸ τῆς καταμηνύσεως νά επικαλεσθῇ τήν δικηκετικὴν αρχήν, ήτις όφείλει άμέσως νά ενεργήσῃ κατὰ τὸ άρθρον 110.

Άρθρ. 112.

Ο επιθεωρητής άμα λαβὼν γνώσιν τῆς καταμηνύσεως επιχειρεῖ διοικητικὴν προανάκρισιν, καὶ άν εκ τῆς προανακρίσεως λάβῃ βασίμους ύπονοίας τῆς αληθείας τῆς καταχρήσεως, παύει τὸν υπάλληλον αντικαθιστῶν αὐτὸν προσωρινῶς δι' άλλου καὶ αναφέρει εντὸς 24 ὡρῶν εἰς τήν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, πρὸς τήν όποίαν διευθύνει μετὰ ταῦτα καὶ τὰ έγγραφα τῆς προανακρίσεως, συνοδεύων αὐτὰ μ' εκθεσιν λεπτομερεῖ.

Άρθρ. 113.

Η ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ενεργεῖ τὰ περαιτέρω κατὰ τήν αρμοδιότητά της ως πρὸς τήν

προσωρινήν ή τήν όριστικήν παῦσιν καὶ τήν παραπομπήν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ υπαλλήλου.

Άρθρ. 114.

Όταν ή καταμηνύσις λαθρεμπορίου ή άλλης τινός παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ή καταχρήσεως υπαλλήλου τινός αποδειχθῇ, αφοῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ νενομισμένον τελώνιον, ή ιδιώτης ή ό τελωνιακὸς φύλαξ όστις έκαμε τήν καταμηνύσιν λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς επιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ τελώνου.

Άρθρ. 115.

Η ύποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελώνου εἶναι γενική, έπομένως καὶ τὰ πρὸς χρήσιν δημοσίας υπηρεσίας αρχῆς τινος εἰσπρόμενα έμπορεύματα υπόκεινται εἰς αὐτήν. Εξαιρέσις γίνεται μόνον δυνάμει ειδικοῦ Β. Διατάγματος.

Άρθρ. 116.

Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον δὲν συγχωρεῖται νά σκευωθῇ τὸ έμπόρευμα, καθ' όσον δὲν ήθελον επιτρέπεσθαι προθεσμῖαι διὰ Β. Διαταγμάτων.

Άρθρ. 117.

Εάν έμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ ἀπὸ έμπορὸν τινα ληφθέντα, εκτὸς τῶν άλλων νομίμων καταδιωκτικῶν μέτρων, κρατεῖται ἀπὸ τὰ έμπορεύματα, τὰ όποια ήθελε φέρει μετὰ ταῦτα, όσον μέρος ἀρκεῖ πρὸς εξόφλησιν τοῦ χρέους του. Εάν δὲ ή κράτησις αὕτη δὲν ἀρκέσῃ εἰς τὸ νά τὸν παρακινήτῃ νά εξοφλήσῃ τὸ χρέος του, εκποιῶνται ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα έμπορεύματα.

Άρθρ. 118.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξιν εἶναι εἰς χρέος νά εκδώσῃ ό προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς Αρχῆς διπλότυπον αποδεικτικὸν προσυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν έλεγκτήν, όπου υπάρχει τοιοῦτος, εἰς δὲ τὸ στέλεχος υπογράφει ή πληρώσας τὸ τελώνιον.

Αν οὔτος δὲν ήξέυρῃ νά γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις· αλλά δὲν συγχωρεῖται νά υπογράψῃ ἀντὶ τοῦ πληρωτοῦ ή ίδιος προϊστάμενος ή άλλος τις εκ τῶν υπαλλήλων τῆς τελωνιακῆς αρχῆς.

Αἱ περὶ τριπλοτύπων καὶ διπλοτύπων ἐν ἰσχύϊ διατάξεις εφαρμόζονται καθ' όλα καὶ εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν.

Άρθρ. 119.

Όσάκις αἱ παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου επιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ δὲν φθάνουν τὸν ελάχιστον ὅρον τῶν επάνορθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατὰ τὰ άρθρα 12

